

Posel kamenné civilizace

O posvátných kamenech existuje u různých národů mnoho legend a pověstí. Tak mnohým je znám Modrý kámen u Pleščejeva jezera nedaleko města Pereslavl-Zalesskij. Jaká tajemství skrývá, proč byl uctíván v dávných dobách i v současnosti? Co způsobuje, že se kameny pohybují, mění svou polohu? Vždyť jsou známy pohyblivé kameny ve vyschlém jezeře Reistrek Playa v Údolí smrti v USA.

Tyto kameny se pohybují samy bez pomoci živých bytostí. Mimochodem, Modrý kámen také změnil své umístění a nyní se pomalu propadá pod zem. Svět tajemných kamenů odhalil... samotný Modrý kámen. A vše se odehrálo prostřednictvím vědomého snění.

...Takže, modrá hladina jezerní vody se na slunci stříbřitě leskne. Smaragdově zelená tráva, v dálce lesíky. „*Jezero Pleščejevo,*“ řekl vnitřní hlas. A tu spatřím namodralý valoun. Ano, je to on - slavný Modrý kámen.

A vtom jsem uslyšela sametově hluboký hlas plný vřelosti. Řekl: „*Neboj se, to jsem já, Modrý kámen.*“

Jsem tady na Zemi už miliony let. Mám tady službu. Život není jen ve zvířatech, rostlinách, lidech... Je všude. Neexistuje neživá příroda. Smrt a mrtví neexistují. Smrt je relativní. Temné entity a jejich antisvět jsou mutace, a nic víc, které budou stejně časem odstraněny. Pouze syntetická hmota vytvořená lidmi může být nazývána neživou. Ale i tehdy, vstoupí-li do stroje duch, bude živý.

Všechny kameny jsou od počátku živé. A my, kameny, máme své vlastní civilizace.

Tady na Zemi žije mnoho příslušníků rozumné kamenné civilizace. Přišli jsme sem z mnoha různých míst Vesmíru. Například, moje vlast se nachází v souhvězdí Kasiopeji.“

Modrý kámen

A pak jsem spatřila zvláštní svět. Pustou planetu... ale ne, šplouchají tam moře a jezera, tečou řeky... a všude okolo kameny. Obloha hraje všemi barvami duhy. A všechna ta pestrostbarevnost se odráží na kamenech. Fantastické. A ty kameny se pohybují. Jsou živé. A slyším tisíce hlasů. To si ty kameny mezi sebou povídají za pomoci myšlenek. „*Tohle je moje planeta.*“ - najednou jsem znovu zaslechla hlas Modrého kamene. „*A jsou i jiné planety, kde žijí rozumné krystaly - průzračné různobarevné kameny. Jejich příbuznými jsou smaragdy, safíry, rubíny, diamanty a další pozemské drahokamy,*“ podotkl Modrý kámen.

„*Kdysi dávno,*“ pokračoval ve svém vyprávění, „*se z antisvěta vyvalily strašlivé černé kameny Tartaru a začaly dobývat prostor. Trpěl jimi Sluneční systém a Faeton kvůli nim zahynul (viz téma: Faeton, Nibiru a zlaté desky Šambaly). Byli to představitelé černé kamenné civilizace přinášející zkázu. Když vtrhly do našeho Vesmíru, jako první zareagovaly kamenné civilizace na různých planetách v různých soustavách. Mnohé z nich se pak vydaly směrem ke Slunečnímu systému. Ale nestihly jsme to včas. Bohužel, když jsem se sem dostal, kameny Tartaru už tento svět zničily, Faeton už padl a stejně tak i prastaré Rádža Slunce. Mnoho kamenných civilizací zahynulo v boji s kameny Tartaru. Jejich kamenná těla byla zničena.*

Ty, které zůstaly, se však rozhodly pokračovat ve své službě zde. A já jsem byl mezi nimi. Od té doby jsem tady. Kolik epoch uplynulo! Katastrofy, záplavy, zalednění.. A my, rozumné kameny, jsme pomáhaly Zemi to všechno přežít.

Když se otřáslo jádro Země a posunuly se póly, musely jsme ze všech sil bránit planetu před zničením. Pomáhaly jsme Hyperborejcům ve válce s Atlantány a tenkrát jsme udržely planetu pohromadě spolu s energetickými krystaly, které Hyperborejci přivezli z planety ze soustavy Siria.

Planeta to ustála, i když se změnila její póly a začalo velké zalednění. Ale i tehdy kamenná civilizace znovu pustila do boje s ledem. Podařilo se zastavit ledovec na Uralu a v Žiguli. Do dnešních dnů leží rozumné kameny na výběžcích Uralu i v Žiguli. Svou službu vykonávají i nadále.

Kdysi dávno jsme komunikovaly s lidmi. To bylo v epoše Hyperboreje. A potom, když si na nás a naši pomoc lidé ještě pamatovali. Dávni Hyperborejci nás stavěli do kruhu nebo z nás vytvářeli točité labyrinty, když to pro nás samotné bylo obtížné udělat. Vždyť se ve srovnání s lidmi pohybujeme docela pomalu.

A v kruhu i v labyrintech jsme vytvářely zvláštní pole chránící oblast před meteority a temnými duchy. Kromě toho se přes tato pole mohli lidé dostat do paralelních světů a na jiné planety.

Energie labyrintů a podobných struktur měly také léčivou sílu. A to platí doposud. Své možnosti však odhalí pouze těm, kdo jsou čisté duše a nemají sobecké, egoistické cíle. A těm, kdo sní o tom, že jim bude patřit svět, nebo se chtějí stát slavnými, či ještě hůře - chtějí využít naší síly na něčí úkor, těm labyrinty nepomohou. Vráti veškerou negativitu zpět tomu, kdo ji vyšle.

Ale často jsme se do smyček labyrintů dostali sami, i bez pomoci lidí.“

...A najednou se přede mnou míhaly obrázky. Všude kolem byly neprostupné skály a uprostřed údolí. Najednou se ozvalo dunění. To se blížil led. Ledové kry visí ze skal a drtí kameny. A Modrý kámen říká: *„Tohle je doba velkého zalednění po zániku Hyperboreje. Led postupuje a smete všechno, co mu stojí v cestě.“*

Nyní se však dva obrovské kameny z údolí pohnuly a zahradily ledový okraj. Led pokračuje v postupu. Lidé v údolí v panice nakládají dobytek a opouštějí svá obydlí. Jsou to Árijci, jak bylo řečeno. Jsou hnáni ledovcem ze samotné Hyperboreje, která klesla na dno Severního ledového oceánu.

Kameny však stojí na okraji ledovce. Vší silou ho drží. A led se už začíná lámat o jejich ostré boky.

A vtom se menší kameny začaly pohybovat a sunout do středu údolí a na mýtinu. Tady už vytvářejí řetězce. Stojí svísele jeden za druhým a vytvářejí spirálovitou kruhovou řadu smyček. Labyrint je připraven.

Z kamenů labyrintu náhle vyšla fialová záře. Stoupala přímo k nebi. A potom se snesla na ledovec. A led začal... mizet. Něco roztálo, zurčely potůčky. Ale většina prostě... zmizela. *„To se udělalo proto, aby údolí nezaplavila voda,“* pokračoval Modrý kámen.

A tady se lidé vracejí do svých nedotčených domovů. Jsou šťastní. Celá vesnice míří k světelnému labyrintu. A zpívají chvalozpěvy. Žrec zahajuje obřad. Už hoří oheň a putují do něj voňavé byliny. A fialové paprsky z kamenů rozevírají prostor...

A tam je svět starověké Hyperboreje, který přešel do vyššího energetického stavu. Nyní je tam, stejně jako Šambala. Nyní jsou jedno, jak řekl Modrý kámen. Tato země je Bělovodí, jak ji říkali Árjové, nebo Šambala, jak ji říkali lidé z dalekých hor Tibetu a Himálaje.

Odtud se náhle mezi fialovými paprsky objevily tváře Lady a Kryšňa, Vesele, Svaroga a dalších učitelů, kteří se pro lidi stali bohy.

Lidé s nimi začali komunikovat a žádat je o radu. Nezapomněli však ani na kameny-pracovníky. Uctívali je a modlili se k nim o pomoc. *„A pomoc přišla,“* řekl Modrý kámen.

„Na mnoha místech planety leží poslové naší kamenné civilizace,“ pokračoval. *„Někde se pohybují záměrně, aby vytvářeli energie, které planeta potřebuje. Takové jsou kameny v Údolí smrti ve Spojených státech. Nikomu však nepřinášejí smrt. Smrt vytvářejí sami lidé, svými špatnými myšlenkami, když tam jsou. Protože je to nejintenzivnější místo síly.“*

Jeden z poslů kamenné civilizace se stal posvátným kamenem muslimů. Leží v posvátné Kaabě v Mekce. Prorok Mohamed se mu přišel poklonit. Původně byl křišťálově bílý. Lidskými hříchy však potemněl a stal se černým. Tak praví pověst. Příliš mnoho hříšných sobeckých tužeb k němu lidé přinášeli. On však stále pomáhá těm, kdo v něj věří. Plní však jen ta přání, která nikomu neuškodí.“

Zde lidé vyslyšeli myšlenky Proroka a ukryli posvátný kámen v Kaabě, aby ho fyzicky ochránili před nerozumnými lidmi, aby z něho nemohli odlamovat kousky.

Lidé na naši kamennou civilizaci téměř zapomněli. A přesto stále ochraňujeme planetu. A děláme vše pro to, aby se neopakovala katastrofa, jako byla ta při zániku Atlantidy, při zániku Hyperboreje.

A ti lidé, kteří v nás věří, stále myslí spíše na sebe a odlamují z nás kousky jako suvenýry nebo na nás píší svá malicherná přání a jména.

Přestaňte, nedělejte to! Neublížíte to jenom nám. Oslabuje nás to, a tím i naši schopnost pomáhat Zemi.

Slyšíme vaše přání, ale plníme jen ta, která neuškodí ostatním lidem, vám ani přírodě. Vidíme víc než vy a důsledky vašich přání vidíme dopředu...

Kvůli nerozumným poutníkům, kteří mi odlamují části těla, musím odejít pod zem, abych si uchoval sílu sloužit tomuto světu a chránit ho...“ řekl Modrý kámen. „Vaše osobní přání se nikdy nesplní, pokud celý svět nebudeme schopni udržet... Ale možná se vědomí lidí ještě změní, třebaže uplyne ještě hodně času...“

Zapsala Valeria Kolcova 23.02.2013